Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

30 päivänä lokakuuta 2025*

Ennakkoratkaisupyyntö – Turvapaikkapolitiikka – EU-sopimukseen ja EUT-sopimukseen liitetty pöytäkirja (N:o 22) Tanskan asemasta – Euroopan yhteisön ja Tanskan kuningaskunnan välinen sopimus niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan kolmannen maan kansalaisen jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio – Asetus (EU) N:o 604/2013 – 18 artiklan 1 kohdan d alakohta – Hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion velvollisuudet – Velvollisuus ottaa takaisin kolmannen maan kansalainen, jonka hakemus on hylätty ja joka on jättänyt hakemuksen toisessa jäsenvaltiossa – Kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsite – Tanskan kuningaskunnan erityisasema – Hylkäämisen käsite – Päätös olla jatkamatta tai uusimatta tilapäistä oleskelulupaa – Käsitteen ulkopuolelle jääminen

Asiassa C-790/23 [Qassioun][i],

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 18.12.2023 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 21.12.2023, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

X

vastaan

Maahanmuuttovirasto,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. L. Arastey Sahún sekä tuomarit J. Passer (esittelevä tuomari), E. Regan, D. Gratsias ja B. Smulders,

julkisasiamies: J. Richard de la Tour,

kirjaaja: hallintovirkamies G. Chiapponi,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 29.1.2025 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– X, edustajanaan V. Matilainen, asianajaja,

* Oikeudenkäyntikieli: suomi.

[i] Tämän asian nimi on kuvitteellinen nimi. Se ei vastaa asian minkään asianosaisen todellista nimeä.

– Maahanmuuttovirasto, asiamiehinään I. Haahtela ja M. Montin,

– Suomen hallitus, asiamiehenään H. Leppo,

– Tanskan hallitus, asiamiehinään D. Elkan, M. Jespersen ja C. A. Maertens,

– Saksan hallitus, asiamiehinään J. Möller, R. Kanitz ja N. Scheffel,

– Alankomaiden hallitus, asiamiehinään M. K. Bulterman ja J. M. Hoogveld,

– Euroopan komissio, asiamiehinään A. Azéma, A. Katsimerou, T. Simonen ja I. Söderlund,

– Sveitsin hallitus, asiamiehinään L. Lanzrein ja V. Michel,

kuultuaan julkisasiamiehen 30.4.2025 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 (EUVL 2013, L 180, s. 31) 18 artiklan 1 kohdan d alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Syyrian kansalainen X ja toisaalta Maahanmuuttovirasto (Suomi) ja joka koskee kyseisen kansallisen viranomaisen päätöstä, jolla X:n kansainvälistä suojelua koskeva hakemus hylättiin, hänet päätettiin siirtää Tanskaan ja hänet määrättiin Suomea koskevaan maahantulokieltoon.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Pöytäkirja Tanskan asemasta

3 EU-sopimukseen ja EUT-sopimukseen liitetyn Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan (N:o 22) (jäljempänä Tanskan asemasta tehty pöytäkirja) 1 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Tanska ei osallistu neuvostossa sellaisten toimenpiteiden antamiseen, joita ehdotetaan [EUT-]sopimuksen kolmannen osan V osaston nojalla. – –

– –”

4 Kyseisen pöytäkirjan 2 artiklassa määrätään seuraavaa:

”[EUT-]sopimuksen kolmannen osan V osaston määräykset, mainitun osaston nojalla hyväksytyt toimenpiteet, [Euroopan] unionin mainitun osaston nojalla tekemän kansainvälisen sopimuksen määräykset tai Euroopan unionin tuomioistuimen tällaista määräystä tai toimenpidettä tulkitsevat päätökset taikka mainitun osaston nojalla muutetut tai muutettavissa olevat toimenpiteet eivät sido Tanskaa eikä niitä sovelleta siihen. Nämä määräykset, toimenpiteet tai päätökset eivät rajoita millään tavoin Tanskan toimivaltaa, oikeuksia tai velvollisuuksia. Tällaiset määräykset, toimenpiteet tai päätökset eivät myöskään vaikuta millään tavoin yhteisön tai unionin säännöstöön eivätkä ne ole osa unionin oikeutta sellaisina kuin niitä sovelletaan Tanskaan. – –”

Unionin ja Tanskan välinen sopimus

5 Niistä perusteista ja menettelyistä, joilla ratkaistaan Tanskassa tai jossakin muussa Euroopan unionin jäsenvaltiossa jätetyn turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva valtio, sekä Eurodac-järjestelmästä sormenjälkien vertailua varten Dublinin yleissopimuksen tehokkaaksi soveltamiseksi tehdyn Euroopan yhteisön ja Tanskan kuningaskunnan välisen sopimuksen (EUVL 2006, L 66, s. 38; jäljempänä unionin ja Tanskan välinen sopimus), joka hyväksyttiin unionin nimissä 21.2.2006 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2006/188/EY (EUVL 2006, L 66, s. 37), 1 artiklassa määrätään seuraavaa:

”1. Tämän sopimuksen tarkoituksena on soveltaa 2 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti yhteisön ja Tanskan väliseen suhteeseen säännöksiä, jotka sisältyvät niiden perusteiden ja menettelyjen vahvistamisesta, joiden mukaisesti määritetään kolmannen maan kansalaisen – – johonkin – – jäsenvaltioon jättämän turvapaikkahakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, 18 päivänä helmikuuta 2003 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 343/2003 [(EUVL 2003, L 50, s. 1)] ja Eurodac-järjestelmän perustamisesta sormenjälkien vertailua varten Dublinin yleissopimuksen tehokkaaksi soveltamiseksi 11 päivänä joulukuuta 2000 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 2725/2000 [(EYVL 2000, L 316, s. 1; jäljempänä Eurodac-asetus)] sekä niiden täytäntöönpanotoimenpiteisiin.

2. Sopimuspuolten tavoitteena on, että asetusten säännöksiä ja niiden täytäntöönpanotoimenpiteitä sovelletaan ja tulkitaan yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa.

– –”

6 Kyseisen sopimuksen 2 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

”Tähän sopimukseen liitetyn ja siihen osana kuuluvan [asetuksen N:o 343/2003] säännöksiä ja sen täytäntöönpanotoimenpiteitä – – sovelletaan yhteisön ja Tanskan välisissä suhteissa kansainvälisen oikeuden mukaisesti.”

7 Kyseisen sopimuksen 3 artiklassa, jonka otsikko on ”[Asetuksen N:o 343/2003] ja Eurodac-asetuksen muutokset”, määrätään seuraavaa:

”1. Tanska ei osallistu [asetuksen N:o 343/2003] ja Eurodac-asetuksen muutosten hyväksymiseen eivätkä nämä muutokset sido Tanskaa eikä niitä sovelleta Tanskassa.

2. Kun näitä asetuksia muutetaan, Tanskan on ilmoitettava komissiolle, onko se päättänyt soveltaa muutosten sisältöä vai ei. Ilmoitus on annettava samaan aikaan kun muutokset annetaan tai 30 päivän kuluessa sen jälkeen.

– –”

8 Viimeksi mainitun määräyksen mukaisesti Tanska ilmoitti komissiolle päätöksestään soveltaa asetusta N:o 604/2013.

Asetus N:o 604/2013

9 Asetuksen N:o 604/2013 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

– –

b) ’kansainvälistä suojelua koskevalla hakemuksella’ [vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston] direktiivin 2011/95/EU [(EUVL 2011, L 337, s. 9)] 2 artiklan h alakohdassa määriteltyä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta;

– –

l) ’oleskeluluvalla’ jäsenvaltion viranomaisten antamaa asiakirjaa, jonka perusteella kolmannen maan kansalaisella tai kansalaisuudettomalla henkilöllä on oikeus oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella, mukaan luettuina asiakirjat, joilla tilapäistä suojelua koskevien järjestelyjen nojalla tai siihen asti, kunnes maastapoistamisen täytäntöönpanon esteenä olevat olosuhteet ovat poistuneet, on myönnetty oikeus oleskella jäsenvaltion alueella, ei kuitenkaan viisumeja ja oleskelulupia, jotka on myönnetty hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi tässä asetuksessa säädetyn mukaisesti tarvittavana aikana tai kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tai oleskelulupahakemuksen käsittelyn aikana;

– –”

10 Asetuksen 3 artiklassa, jonka otsikko on ”Pääsy kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelymenettelyyn”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on käsiteltävä jokaisen kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön minkä tahansa jäsenvaltion alueella tai rajalla tai kauttakulkualueella tekemä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus. Turvapaikkahakemuksen käsittelee yksi ainoa jäsenvaltio, ja tämä jäsenvaltio on se, joka III luvussa esitettyjen perusteiden mukaisesti on vastuussa hakemuksen käsittelystä.

2. Jollei hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaa jäsenvaltiota voida määrittää tässä asetuksessa lueteltujen perusteiden mukaisesti, käsittelystä vastaa ensimmäinen jäsenvaltio, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty.

– –”

11 Asetuksen III luku, jonka otsikko on ”Hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteet”, sisältää asetuksen 7–15 artiklan. Asetuksen 12 artiklassa, jonka otsikko on ”Oleskelulupien tai viisumien myöntäminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Jos hakijalla on voimassa oleva oleskelulupa, luvan myöntänyt jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä.

2. Jos hakijalla on voimassa oleva viisumi, viisumin myöntänyt jäsenvaltio on vastuussa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä – –

– –

4. Jos hakijalla on vain yksi tai useampi oleskelulupa, jonka voimassaolo on päättynyt alle kaksi vuotta aiemmin, tai yksi tai useampi viisumi, jonka voimassaolo on päättynyt alle kuusi kuukautta aiemmin, ja jokin kyseisistä asiakirjoista on oikeuttanut hänet saapumaan jonkin jäsenvaltion alueelle, 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan, kunnes hakija on poistunut jäsenvaltioiden alueelta.

Jos hakijalla on yksi tai useampi oleskelulupa, jonka voimassaolo on päättynyt yli kaksi vuotta aiemmin, tai yksi tai useampi viisumi, jonka voimassaolo on päättynyt yli kuusi kuukautta aiemmin, ja jokin kyseisistä asiakirjoista on oikeuttanut hänet saapumaan jonkin jäsenvaltion alueelle, ja jollei hän ole poistunut jäsenvaltioiden alueelta, se jäsenvaltio, jossa kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätetty, on vastuussa hakemuksen käsittelystä.

– –”

12 Asetuksen N:o 604/2013 18 artiklassa, jonka otsikko on ”Hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion velvollisuudet”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltio, joka on tämän asetuksen perusteella vastuussa hakemuksen käsittelystä, on velvollinen:

– –

d) ottamaan – – takaisin kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön, jonka hakemus on hylätty ja joka on jättänyt hakemuksen toisessa jäsenvaltiossa tai joka oleskelee ilman oleskelulupaa toisessa jäsenvaltiossa.

– –”

13 Asetuksen N:o 604/2013 48 artiklassa säädetään, että asetus N:o 343/2003 kumotaan ja että viittauksia kyseiseen asetukseen pidetään viittauksina asetukseen N:o 604/2013.

Direktiivi 2011/95

14 Direktiivin 2011/95 2 artiklan h alakohdan määritelmän mukaan ”kansainvälistä suojelua koskevalla hakemuksella” tarkoitetaan ”kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön esittämää pyyntöä saada suojelua jostakin jäsenvaltiosta, kun hakijan voidaan katsoa

tarkoittavan pakolaisasemaa tai toissijaista suojeluasemaa ja kun hakija ei nimenomaisesti pyydä tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jäävää muunlaista suojelua, jota voidaan pyytää erikseen”.

15 Saman direktiivin 19 artiklassa, jonka otsikko on ”Toissijaisen suojeluaseman peruuttaminen, lakkauttaminen tai uusimatta jättäminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Kun kyseessä ovat – – kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset, jäsenvaltioiden on peruutettava, lakkautettava tai jätettävä uusimatta valtion elimen, hallinnollisen elimen, tuomioistuimen tai lainkäyttöelimen kolmannen maan kansalaiselle tai kansalaisuudettomalle henkilölle myöntämä toissijainen suojeluasema, jos hän on – – lakannut olemasta henkilö, joka voi saada toissijaista suojelua.

– –

4. Toissijaisen suojeluaseman myöntäneen jäsenvaltion on yksilöllisesti osoitettava, että asianomainen henkilö on – – lakannut olemasta henkilö tai ei ole henkilö, joka voi saada toissijaista suojelua, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön velvollisuutta ilmoittaa – – kaikki asiaan vaikuttavat seikat ja toimittaa hänen käytettävissään olevat asiaan vaikuttavat asiakirjat.”

Direktiivi 2013/32/EU

16 Kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU (EUVL 2013, L 180, s. 60) 11 artiklassa, jonka otsikko on ”Määrittävän viranomaisen päätöksentekoa koskevat vaatimukset”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansainvälistä suojelua koskevia hakemuksia koskevat päätökset tehdään kirjallisesti.

2. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että jos pakolaisasemaa ja/tai toissijaista suojeluasemaa koskeva hakemus hylätään, päätöksessä ilmoitetaan sen perusteluina olevat tosiseikat ja oikeudelliset seikat ja hakijalle annetaan kirjallisesti tieto siitä, miten kielteiseen päätökseen voi hakea muutosta.

Jäsenvaltioilla ei ole jonkin nimenomaisen päätöksen osalta velvoitetta antaa kirjallisesti tietoa siitä, miten kielteiseen päätökseen voi hakea muutosta, jos hakijalle on jo aiemmin annettu tällainen tieto joko kirjallisesti tai hänen käytettävissään olevin sähköisin keinoin.

– –”

Suomen oikeus

17 Ulkomaalaislain (301/2004), joka on annettu 30.4.2004, 103 §:n 2 momentin mukaan Suomessa tehty kansainvälistä suojelua koskeva hakemus voidaan jättää tutkimatta, jos henkilö, joka on tehnyt hakemuksen, voidaan lähettää toiseen jäsenvaltioon, joka on asetuksen N:o 604/2013 nojalla vastuussa hakemuksen käsittelystä.

Tanskan oikeus

18 Ulkomaalaislain (Udlændingeloven), sellaisena kuin sitä sovelletaan pääasiassa (jäljempänä Tanskan ulkomaalaislaki), 7 §:ssä säädetään seuraavaa:

”– –

2. Ulkomaalaiselle myönnetään hakemuksesta oleskelulupa tilapäistä oleskelua varten, jos häntä uhkaa kuolemanrangaistus, kidutus tai epäinhimillinen tai halventava kohtelu tai rangaistus, jos hän palaa kotimaahansa. – –

3. Edellä 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa kuolemanrangaistuksen, kidutuksen tai epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen uhka perustuu kotimaassa vallitsevaan erityisen vakavaan tilanteeseen, jolle on ominaista mielivaltainen väkivalta ja hyökkäykset siviiliväestöä vastaan, oleskelulupa tilapäistä oleskelua varten myönnetään hakemuksesta. – –

– –”

19 Kyseisen lain 11 §:n 2 momentissa säädetään seuraavaa:

”– – Udlændingestyrelsen [(Ulkomaalaisvirasto, Tanska)] päättää omasta aloitteestaan jatkaa tilapäistä oleskelua varten 7 §:n – – nojalla myönnetyn oleskeluluvan voimassaoloa, jos perusteet ovat edelleen olemassa. – –”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

20 Pääasian valittaja on Syyrian kansalainen.

21 Hän teki 1.7.2016 kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen Tanskan kuningaskunnassa.

22 Asiassa toimivaltainen Tanskan viranomainen myönsi hänelle 29.8.2016 tilapäisen oleskeluluvan Tanskan ulkomaalaislain 7 §:n 3 momentin nojalla. Tämä oleskelulupa, joka tuli voimaan sen myöntämispäivänä, oli alun perin voimassa yhden vuoden. Sen voimassaoloa jatkettiin myöhemmin useaan otteeseen samanpituiseksi ajaksi saman viranomaisen omasta aloitteesta. Kyseinen viranomainen päätti kuitenkin 17.11.2020 edelleen omasta aloitteestaan olla uusimatta tätä oleskelulupaa Tanskan ulkomaalaislain 11 §:n 2 momentin nojalla.

23 Pääasian valittaja haki 27.7.2021 kansainvälistä suojelua Suomesta.

24 Maahanmuuttovirasto, joka on asiassa toimivaltainen Suomen viranomainen, esitti 29.7.2021 toimivaltaiselle Tanskan viranomaiselle pyynnön siitä, että Tanskan kuningaskunta ottaisi pääasian valittajan takaisin asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan d alakohdan nojalla.

25 Tanskan kuningaskunta hyväksyi tämän pyynnön 5.8.2021.

26 Maahanmuuttovirasto, joka katsoi Tanskan kuningaskunnan olevan pääasian valittajan sille tekemän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa oleva jäsenvaltio, teki 12.11.2021 päätöksen, jolla kyseinen hakemus jätettiin tutkimatta, jolla asianomainen henkilö päätettiin siirtää Tanskaan ja jolla hänet määrättiin kahdeksi vuodeksi Suomea koskevaan maahantulokieltoon.

27 Pääasian valittaja valitti tästä päätöksestä Helsingin hallinto-oikeuteen (Suomi), joka hylkäsi valituksen.

28 Tämän jälkeen hän pyysi valituslupaa korkeimmalta hallinto-oikeudelta (Suomi), joka on ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin.

29 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että muutoksenhakemuksen ratkaisemiseksi on selvitettävä kysymys siitä, voidaanko asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan d alakohtaa soveltaa pääasian valittajan tilanteen kaltaisessa tilanteessa, ja tätä varten kysymys siitä, voidaanko hänen Tanskan kuningaskunnassa tekemäänsä kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta pitää tässä säännöksessä tarkoitettuna hakemuksena, joka ”on hylätty”.

30 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa tältä osin ensinnäkin, että kyseisen hakemuksen johdosta on alun perin tehty useita osittain myöntäviä päätöksiä, koska Tanskan toimivaltainen viranomainen on myöntänyt pääasian valittajalle tilapäisen oleskeluluvan, jonka voimassaoloa se on sittemmin useaan otteeseen jatkanut. Kyseinen tuomioistuin lisää, että tämän tilapäisen oleskeluluvan voimassaolon jatkamatta jättämistä koskeva päätös tehtiin vasta myöhemmin ja kyseisen viranomaisen omasta aloitteesta. Nämä seikat huomioon ottaen kyseinen tuomioistuin pohtii, voidaanko katsoa, että kyseinen hakemus on ”hylätty” asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

31 Toiseksi ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin muistuttaa, että Tanskan kuningaskunnalla on Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa sille mahdollistettu erityisasema yhteisessä eurooppalaisessa turvapaikkajärjestelmässä. Kyseinen jäsenvaltio on nimittäin unionin ja Tanskan välisen sopimuksen nojalla sitoutunut soveltamaan asetusta N:o 604/2013. Kyseinen jäsenvaltio ei sitä vastoin ole sitoutunut soveltamaan unionin johdetun oikeuden säädöksiä, joihin kyseisessä asetuksessa viitataan. Se ei etenkään sovella direktiiviä 2011/95, johon viitataan muun muassa kyseisen asetuksen 2 artiklan b alakohdassa. Näin ollen ainoat kansainvälisen suojelun muodot, joita voitaisiin tehokkaasti hakea toimivaltaiselta Tanskan viranomaiselta ja jotka tämä voisi myöntää, ovat ne, joista säädetään kansallisessa oikeudessa, mutta eivät ne kansainvälisen suojelun muodot, joihin kyseisessä direktiivissä viitataan, kun otetaan huomioon, että nyt käsiteltävässä asiassa pääasian valittajalle ei ole myönnetty pakolaisiin sovellettavaa suojelua vaan Tanskan ulkomaalaislaissa säädettyä toissijaista suojelua. Tämän erityisaseman vuoksi on ratkaistava, voidaanko kolmannen maan kansalaisen kyseiselle viranomaiselle tekemää kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta pitää asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuna kansainvälistä suojelua koskevana hakemuksena.

32 Tässä tilanteessa korkein hallinto-oikeus päätti lykätä asian ratkaisua ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko [asetuksen N:o 604/2013] 18 artiklan 1 kohdan d alakohtaa tulkittava siten, että kohdassa mainitulla hakemuksen hylkäämisellä tarkoitetaan tilannetta, jossa asianomaiselle henkilölle hakemuksensa johdosta aikaisemmin Tanskassa myönnetyn suojelun tarpeeseen perustuvan tilapäisen oleskeluluvan voimassaoloa ei ole jatkettu, kun voimassaolon jatkamatta jättämistä koskevaa päätöstä ei ole annettu henkilön hakemuksen johdosta vaan viranomaisen aloitteesta?”

Asian käsittelyn suullisen vaiheen uudelleen aloittamista koskeva pyyntö

33 Tanskan hallitus pyysi unionin tuomioistuimen kirjaamoon 1.7.2025 toimittamallaan asiakirjalla asian käsittelyn suullisen vaiheen aloittamista uudelleen unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 83 artiklan mukaisesti. Se vetosi pyyntönsä tueksi lähinnä siihen, että julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen taustalla olevassa päättelyssä ei otettu asianmukaisesti huomioon kokonaisuudessaan sitä oikeudellista viitekehystä, johon Tanskan kuningaskunnan osallistuminen asetukseen N:o 604/2013 kuuluu.

34 Tässä yhteydessä on syytä todeta yhtäältä, ettei Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännössä ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksessä määrätä pääasian asianosaisten ja osapuolten mahdollisuudesta esittää huomautuksia vastaukseksi julkisasiamiehen ratkaisuehdotukseen. Toisaalta SEUT 252 artiklan toisen kohdan mukaan julkisasiamiehen tehtävänä on täysin puolueettomana ja riippumattomana esittää julkisessa istunnossa perustellut ratkaisuehdotukset asioissa, jotka Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön mukaan vaativat hänen myötävaikutustaan. Julkisasiamiehen ratkaisuehdotus tai perustelut, joiden päätteeksi hän päätyy siihen, eivät sido unionin tuomioistuinta. Tämän vuoksi se, että osapuoli ei yhdy julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksessa todettuun – riippumatta ratkaisuehdotuksessa tutkituista kysymyksistä –, ei sellaisenaan voi olla peruste suullisen käsittelyn aloittamiseksi uudelleen (tuomio 4.10.2024, Bezirkshauptmannschaft Landeck (Yritys saada pääsy matkapuhelimelle tallennettuihin henkilötietoihin), C-548/21, EU:C:2024:830, 38 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

35 Unionin tuomioistuin voi tosin työjärjestyksensä 83 artiklan mukaan julkisasiamiestä kuultuaan milloin tahansa määrätä asian käsittelyn suullisen vaiheen aloitettavaksi uudelleen erityisesti, jos unionin tuomioistuin katsoo, ettei sillä ole riittävästi tietoa asiasta, tai jos pääasian asianosainen tai osapuoli on suullisen vaiheen päättyneeksi julistamisen jälkeen vedonnut uuteen seikkaan, joka voi olennaisesti vaikuttaa unionin tuomioistuimen ratkaisuun.

36 Nyt käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuin katsoo kuitenkin julkisasiamiestä kuultuaan, että sillä on käytettävissään kaikki asian ratkaisemiseksi tarvittavat tiedot ja että Tanskan hallituksen esittämästä asian käsittelyn suullisen vaiheen uudelleen aloittamista koskevasta pyynnöstä ei ilmene mitään uutta seikkaa, joka voisi olennaisesti vaikuttaa unionin tuomioistuimen ratkaisuun.

37 Asian käsittelyn suullista vaihetta ei näin ollen ole määrättävä aloitettavaksi uudelleen.

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

38 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään lähinnä, onko asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan d alakohtaa tulkittava siten, että kolmannen maan kansalaiselle aiemmin myönnetyn oleskeluluvan voimassaolon jatkamatta jättäminen tai uusimatta jättäminen voidaan rinnastaa kyseisessä säännöksessä tarkoitettuun kyseisen kansalaisen kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen hylkäämiseen.

39 Aluksi on korostettava, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee unionin tuomioistuimelta asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan d alakohdan tulkintaa erityisessä oikeudellisessa asiayhteydessä.

40 Pääasian kohteena on nimittäin sen määrittäminen, onko Tanskan kuningaskunta velvollinen ottamaan takaisin kolmannen maan kansalaisen, joka tehtyään kyseisessä jäsenvaltiossa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen ja saatuaan tämän jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä säädettyä toissijaista suojelua on tehnyt uuden kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen Suomessa.

41 Kuten unionin tuomioistuin on jo todennut, siltä osin kuin kyse on EUT-sopimuksen kolmannen osan V osastosta, johon kuuluvat muun muassa rajavalvontaa, turvapaikkaa ja maahanmuuttoa koskevat politiikat, Tanskan kuningaskunnalla on Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan nojalla erityinen asema, joka erottaa sen muista jäsenvaltioista (tuomio 22.9.2022, Saksan valtio (Tanskan hylkäämä turvapaikkahakemus), C-497/21, EU:C:2022:721, 35 kohta).

42 Tämän erityisaseman osalta unionin ja Tanskan välisen sopimuksen 1 artiklan 1 kohdassa ja 2 artiklan 1 kohdassa määrätään, että myös Tanskan kuningaskunta panee asetuksen N:o 343/2003 säännökset täytäntöön. Asetuksen N:o 604/2013, jolla kumottiin asetus N:o 343/2003, antamisen jälkeen Tanskan kuningaskunta ilmoitti kyseisen sopimuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti päätöksestään soveltaa myös asetusta N:o 604/2013.

43 Viimeksi mainitun asetuksen 18 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädetään, että jäsenvaltio on velvollinen ottamaan takaisin kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön, jonka hakemus on hylätty ja joka on jättänyt hakemuksen toisessa jäsenvaltiossa tai joka oleskelee ilman oleskelulupaa toisessa jäsenvaltiossa. Näin ollen pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa kolmannen maan kansalainen on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen Tanskan kuningaskunnassa, toinen jäsenvaltio, jossa kyseinen kolmannen maan kansalainen on tehnyt uuden kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, voi pyytää Tanskan kuningaskuntaa ottamaan mainitun kansalaisen takaisin, jos kyseisessä säännöksessä säädetyt edellytykset täyttyvät.

44 Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan mukaan direktiiviä 2011/95 ei sen sijaan sovelleta Tanskan kuningaskuntaan (ks. vastaavasti tuomio 22.9.2022, Saksan valtio (Tanskan hylkäämä turvapaikkahakemus), C-497/21, EU:C:2022:721, 43 kohta).

45 Erityisesti on todettava, ettei kyseiseen jäsenvaltioon sovelleta asetuksen N:o 604/2013 2 artiklan b alakohdassa olevaa kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsitteen määritelmää, koska tässä määritelmässä itsessään viitataan direktiivin 2011/95 2 artiklan h alakohtaan, jonka mukaan tällä käsitteellä tarkoitetaan kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön esittämää pyyntöä saada suojelua jostakin jäsenvaltiosta, kun hakijan voidaan katsoa tarkoittavan pakolaisasemaa tai toissijaista suojeluasemaa.

46 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämään kysymykseen, joka koskee asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyä vaatimusta, jonka mukaan pääasian valittajan kaltaisen kolmannen maan kansalaisen tekemän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen edellytetään olevan hylätty, on näin ollen vastattava tämän erityisen oikeudellisen asiayhteyden perusteella, joka johtuu Tanskan kuningaskunnan erityisasemasta.

47 Tältä osin on ensinnäkin muistutettava, että Tanskan kuningaskunnan osalta hakemus, jonka edellytetään täten olevan hylätty, voi olla vain hakemus, joka on tehty kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille jonkin sen kansallisessa oikeudessa säädetyn kansainvälisen suojelun muodon saamiseksi, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 47 kohdassa.

48 Koska direktiiviä 2011/95 ei sovelleta kyseiseen jäsenvaltioon, kuten tämän tuomion 44 kohdasta ilmenee, sen toimivaltaisille viranomaisille esitetyillä hakemuksilla ei voida tehokkaasti pyrkiä saamaan jotakin tässä direktiivissä säädetyistä kansainvälisen suojelun muodoista (tuomio 22.9.2022, Saksan valtio (Tanskan hylkäämä turvapaikkahakemus), C-497/21, EU:C:2022:721, 43 kohta ja tuomio 19.12.2024, Khan Yunis ja Baabda, C-123/23 ja C-202/23, EU:C:2024:1042, 60 kohta).

49 Tältä osin asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan d alakohdan soveltaminen siinä tapauksessa, että on määritettävä, onko Tanskan kuningaskunnalla takaisinottovelvollisuus vai ei, eroaa siis tämän säännöksen soveltamisesta kaikkien muiden jäsenvaltioiden osalta, koska tällöin takaisinottovelvollisuus edellyttää direktiivin 2011/95 2 artiklan h alakohdassa tarkoitettua kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta.

50 Koska unioni ja Tanskan kuningaskunta ovat tehneet kansainvälisen sopimuksen, jonka tarkoituksena on mahdollistaa kyseisen jäsenvaltion osallistuminen asetuksen N:o 604/2013 täytäntöönpanoon, kyseiselle jäsenvaltiolle tehdyt hakemukset jonkin sen kansallisessa oikeudessa säädetyn kansainvälisen suojelun muodon saamiseksi on kuitenkin rinnastettava kyseisen asetuksen 18 artiklan 1 kohdan d alakohtaa sovellettaessa hakemuksiin, jotka voidaan tehdä missä tahansa muussa jäsenvaltiossa jonkin direktiivissä 2011/95 säädetyn kansainvälisen suojelun muodon saamiseksi. Tällainen rinnastaminen on nimittäin välttämätöntä kyseisen kansainvälisen sopimuksen, joka ilmentää unionin ja Tanskan kuningaskunnan yhteistä tahtoa mahdollistaa kyseisen jäsenvaltion osallistuminen asetuksen N:o 604/2013 täytäntöönpanoon, tehokkaan vaikutuksen varmistamiseksi.

51 Toiseksi toimivaltaisen viranomaisen on täytynyt hylätä hakemus, johon asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan d alakohdassa viitataan.

52 Koska kyseisessä säännöksessä käytettyyn termiin ”hylätty” ei liity nimenomaista viittausta jäsenvaltioiden kansalliseen oikeuteen, on katsottava, että kyseisessä säännöksessä tarkoitettu hylkäämisen käsite on unionin oikeuden itsenäinen käsite, jota on unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tulkittava yhtenäisesti (ks. vastaavasti tuomio 7.9.2022, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (SEUT 20 artiklaan perustuvan oleskeluoikeuden luonne), C-624/20, EU:C:2022:639, 19 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) siten, että tulkinnassa on otettava huomioon paitsi tämä ilmaisu itsessään myös asiayhteys, johon asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan d alakohta kuuluu, sekä sillä säännöstöllä tavoiteltu päämäärä, johon kyseinen säännös kuuluu.

53 Ensinnäkin hylkäämisen käsitteestä on todettava, että sen tavanomaisen merkityksen mukaan tällä käsitteellä viitataan toimeen, jolla kieltäydytään hyväksymästä pyyntöä. Mainitulla ilmaisulla ei siis voida viitata tällaisen pyynnön hyväksymistä merkitsevään toimeen, eikä tämä riipu siitä, onko tämä hyväksyminen ja tämä myöntävä vastaus luonteeltaan tilapäinen vai lopullinen.

54 Tiukasti sanamuotonsa mukaisesti asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan d alakohtaan sisältyvää hylkäämisen käsitettä ei näin ollen voida tulkita siten, että se kattaisi kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tehneelle kolmannen maan kansalaiselle aiemmin myönnetyn oleskeluluvan voimassaolon jatkamatta jättämisen tai uusimatta jättämisen. Voimassaolon jatkamatta jättäminen tai uusimatta jättäminen merkitsee päinvastoin välttämättä sitä, että tämä hakemus oli hyväksytty aikaisemmassa vaiheessa, vaikka tämä myöntävä vastaus olisikin ollut tilapäinen.

55 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo tästä näkökulmasta lähinnä, että pääasian oikeusriidan kannalta päätös, jolla Tanskan toimivaltainen viranomainen myöntää tilapäisen oleskeluluvan kolmannen maan kansalaiselle, joka on tehnyt kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen Tanskan kuningaskunnassa Tanskan ulkomaalaislain 7 §:n 2 ja 3 momentin nojalla, on kyseisen lain sisältö huomioon ottaen rinnastettava päätökseen, jolla kyseiselle kolmannen maan kansalaiselle myönnetään tilapäisesti toissijaista suojelua. Tanskan hallitus puolestaan selittää unionin tuomioistuimelle esittämissään kirjallisissa huomautuksissa, että nämä kaksi päätöstyyppiä vastaavat toisiaan. Se korostaa erityisesti, että pääasian valittajalle myönnetty tilapäinen oleskelulupa on osoitus sellaisen toissijaisen suojelun myöntämisestä, joka kansallisen oikeuden mukaan vastaa direktiivissä 2011/95 säädettyä toissijaista suojelua.

56 Tämän jälkeen on todettava asiayhteyden näkökulmasta, että sekä asetuksen N:o 604/2013 itsensä tarkastelu että unionin johdetun oikeuden sellaisten säädösten tarkastelu, joiden kanssa yhteensopivalla tavalla kyseistä asetusta on tulkittava siltä osin kuin niiden säännöksiä voidaan soveltaa yhdessä, tukevat tämän tuomion 54 kohdassa esitettyä sanamuodon mukaista tulkintaa.

57 Asetuksesta N:o 604/2013 on yhtäältä huomautettava erityisesti, että kyseisen asetuksen 2 artiklan l alakohdan määritelmän mukaan ”oleskeluluvalla” tarkoitetaan kyseisessä asetuksessa jäsenvaltion viranomaisten antamaa asiakirjaa, jonka perusteella kolmannen maan kansalaisella tai kansalaisuudettomalla henkilöllä on oikeus oleskella kyseisen jäsenvaltion alueella, ei kuitenkaan viisumeja ja oleskelulupia, jotka on myönnetty hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämiseksi samassa asetuksessa säädetyn mukaisesti tarvittavana aikana tai kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tai oleskelulupahakemuksen käsittelyn aikana.

58 Näin ollen tässä määritelmässä vahvistetaan, että oleskeluluvan myöntäminen kolmannen maan kansalaiselle osoittaa, että tälle kolmannen maan kansalaiselle on annettu oikeus jäädä asianomaisen jäsenvaltion alueelle siksi, että hänelle on myönnetty kansainvälistä suojelua. Tältä kannalta ei ole merkitystä sillä, onko tämä kansainvälinen suojelu ja oleskelulupa sovellettavan kansallisen oikeuden mukaisesti myönnetty erillisillä ja toisiaan seuranneilla oikeudellisilla toimilla vai erillisillä mutta samanaikaisilla oikeudellisilla toimilla vai yhdellä ja samalla oikeudellisella toimella, kuten asia on tämän tuomion 55 kohdassa mainituista Tanskan hallituksen selityksistä ilmenevin tavoin nyt käsiteltävässä tapauksessa. Tällainen oleskeluluvan myöntäminen merkitsee sellaisenaan sitä, että kyseisen kolmannen maan kansalaisen kansainvälistä suojelua koskeva hakemus hyväksytään tai on hyväksytty, minkä vuoksi sitä ei voida rinnastaa – vaikka hyväksyminen olisi luonteeltaan tilapäinen – johonkin kyseisen asetuksen 18 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun kyseisen hakemuksen hylkäämismuotoon.

59 Kuten julkisasiamies on lisäksi korostanut ratkaisuehdotuksensa 43 kohdassa, tämän tuomion 54 ja 58 kohdassa esitettyä tulkintaa tukee se, että asetuksen N:o 604/2013 12 artiklan 4 kohdassa eli muussa säännöksessä kuin tämän asetuksen 18 artiklan 1 kohdan d alakohdassa mainitaan nimenomaisesti sellaisen kolmannen maan kansalaisen tilanne, jolla pääasian valittajan tavoin on yhtäältä oleskelulupa, jonka voimassaolo on päättynyt, ja joka ei toisaalta ole poistunut jäsenvaltioiden alueelta. Kyseisessä 12 artiklan 4 kohdassa säädetään nimenomaan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tällaisessa tilanteessa. Tältä osin viimeksi mainitusta säännöksestä ilmenee, että vastuussa olevan jäsenvaltion määrittäminen riippuu asianomaiselle kolmannen maan kansalaiselle myönnetyn oleskeluluvan voimassaolon päättymisestä kuluneen ajan pituudesta, ja tämän seikan selvittäminen on yksinomaan ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tehtävä.

60 Toisaalta on muistutettava, että – kuten unionin ja Tanskan välisen sopimuksen 1 artiklan 2 kohdasta selvästi ilmenee – asetuksen N:o 604/2013 yhtenäistä tulkintaa ja soveltamista koskevan vaatimuksen noudattaminen on varmistettava myös Tanskan kuningaskuntaa koskevissa tilanteissa.

61 Mainittu vaatimus edellyttää, että asetusta N:o 604/2013 tulkitaan ottaen huomioon direktiivin 2011/95 säännökset ja direktiivin 2013/32 säännökset siltä osin kuin tällä huomioon ottamisella ainoastaan selvennetään kyseisen asetuksen 18 artiklan 1 kohdan d alakohtaan sisältyvän hylkäämisen käsitteen ulottuvuutta.

62 Näissä kahdessa direktiivissä erotetaan selvästi toisistaan tilanne, jossa jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen ”hylkää” kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen, ja tilanteet, joissa kyseinen viranomainen lopettaa kolmannen maan kansalaiselle myönnetyn kansainvälisen suojelun, poistaa sen, peruuttaa sen tai jättää sen uusimatta. Erityisesti direktiivissä 2011/95 säädetystä toissijaisesta suojelusta on todettava, että kyseisen direktiivin 19 artiklan 1 ja 4 kohdassa täsmennetään muun muassa edellytykset, joiden täyttyessä tämä suojeluasema voidaan poistaa, jos kolmannen maan kansalainen, jolle tämä asema on myönnetty, lakkaa olemasta oikeutettu siihen. Direktiivin muissa säännöksissä säädetään vastaavasta järjestelmästä pakolaisaseman osalta.

63 Asiaa koskevat päätökset, jotka kaikki edellyttävät sitä, että kyseisen kansalaisen jättämä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on aiemmin hyväksytty, eroavat lisäksi sekä aineellisesti että menettelyllisesti päätöksistä, joilla tällainen kansainvälistä suojelua koskeva hakemus hylätään ja joita kutsutaan myös kieltäviksi päätöksiksi, joista puolestaan säädetään direktiivin 2013/32 11 artiklan 2 kohdassa.

64 Näin ollen sen asiayhteyden tarkastelu, johon asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan d alakohta kuuluu, vahvistaa, että hylkäämisen käsitettä, johon tässä säännöksessä viitataan, ei voida tulkita siten, että siihen sisältyy kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tehneelle kolmannen maan kansalaiselle aiemmin myönnetyn oleskeluluvan voimassaolon jatkamatta jättäminen tai uusimatta jättäminen.

65 Lopuksi on todettava, että asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan d alakohtaan sisältyvän hylkäämisen käsitteen sanamuodon ja asiayhteyden tarkastelu, sellaisena kuin se on esitetty tämän tuomion 53–64 kohdassa, vastaa kyseisen asetuksen tavoitetta, joka on – kuten sen 3 artiklan 1 ja 2 kohdasta ilmenee – saattaa kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset vain sen jäsenvaltion käsiteltäviksi, joka on määritetty hakemuksen käsittelystä vastuussa olevaksi jäsenvaltioksi kyseisen asetuksen III luvussa vahvistettujen yhtenäisten perusteiden mukaisesti. Tästä tavoitteesta muistutetaan lisäksi unionin ja Tanskan välisessä sopimuksessa, kuten tämän tuomion 60 kohdasta ilmenee.

66 Esitettyyn kysymykseen on kaiken edellä todetun perusteella vastattava, että asetuksen N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan d alakohtaa on tulkittava siten, että kolmannen maan kansalaiselle aiemmin myönnetyn oleskeluluvan voimassaolon jatkamatta jättämistä tai uusimatta jättämistä ei voida rinnastaa tässä säännöksessä tarkoitettuun kyseisen kansalaisen tekemän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen hylkäämiseen.

Oikeudenkäyntikulut

67 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Kolmannen maan kansalaisen tai kansalaisuudettoman henkilön johonkin jäsenvaltioon jättämän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen käsittelystä vastuussa olevan jäsenvaltion määrittämisperusteiden ja -menettelyjen vahvistamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 604/2013 18 artiklan 1 kohdan d alakohtaa

on tulkittava siten, että

kolmannen maan kansalaiselle aiemmin myönnetyn oleskeluluvan voimassaolon jatkamatta jättämistä tai uusimatta jättämistä ei voida rinnastaa tässä säännöksessä tarkoitettuun kyseisen kansalaisen tekemän kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen hylkäämiseen.

Arastey Sahún Passer Regan

Gratsias Smulders

Julistettiin Luxemburgissa 30 päivänä lokakuuta 2025.

A. Calot Escobar
Kirjaaja

M. L. Arastey Sahún
Jaoston puheenjohtaja